

2024/920

22.3.2024

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2024/920

z dne 13. decembra 2023

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo sprožilce, povezane z uspešnostjo, in merila za umerjanje teh sprožilcev

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 26c(5), šesti pododstavek, Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za namene uporabe sprožilcev, usmerjenih v preteklost, iz člena 26c(5), tretji pododstavek, točka (a), Uredbe (EU) 2017/2402 je treba določiti začetno točko, od katere se meri bodisi povečanje kumulativnega zneska neplačanih izpostavljenosti bodisi povečanje kumulativnih izgub. Praviloma je začetna točka za merjenje datum zaključka posla. Vendar lahko obstajajo primeri, ko tega datuma zaključka posla ni mogoče uporabiti kot začetno točko za merjenje, med drugim takrat, ko posel po datumu zaključka vključuje obdobje dopolnitve ali vnaprej določeno obdobje, v katerem se oblikuje listinjeni portfelj. Zato je treba za te primere določiti posebna pravila.
- (2) Točka izločitve (D) tranše določa trenutek, ko bi zaradi izgub v skupini osnovnih izpostavljenosti prišlo do popolne izgube glavnice te tranše. Ko začne zavarovana tranša kriti izgube, se torej točka izločitve ustrezno zniža. Za preprečitev da bi bile tranše, ki zagotavljajo kreditno izboljšavo, že odplačane, ko ob koncu posla nastanejo znatne izgube, bi moral biti dodatni sprožilec, usmerjen v preteklost, iz člena 26c(5), tretji pododstavek, točka (b), Uredbe (EU) 2017/2402 povezan z znižanjem točke izločitve najbolj nadrejene zavarovane tranše, tako da se zagotovi, da lahko najbolj nadrejena zavarovana tranša v celotnem času trajanja posla v primerjavi z bolj nadrejenimi tranšami, ki jih originator zadrži, zagotavlja kreditno izboljšavo. Iz istega razloga bi moral nastopiti sprožilec, usmerjen v prihodnost, iz člena 26c(5), tretji pododstavek, točka (c), Uredbe (EU) 2017/2402, kadar se pričakovana uspešnost skupine osnovnih izpostavljenosti zmanjša s tem, ko se poveča tveganje koncentracije v listinjenju skozi čas, ali v primeru poslov, pri katerih je tveganje koncentracije manj izrazito, s tem, ko se poslabša povprečna kreditna kakovost te skupine osnovnih izpostavljenosti skozi čas.
- (3) Pri zelo koncentrirani skupini osnovnih izpostavljenosti je tveganje velikih izgub v listinjenju večje. Ker je tveganje koncentracije večje v skupinah osnovnih izpostavljenosti z nizko razdrobljenostjo, je treba določiti prag za minimalno razdrobljenost skupine osnovnih izpostavljenosti, ki se meri z dejanskim številom izpostavljenosti v skupini. Kadar je tveganje koncentracije manjše, bi moral biti sprožilec, usmerjen v prihodnost, odvisen od povprečne kreditne kakovosti osnovnega portfelja. Za določitev tega sprožilca bi bilo treba od izvedbe listinjenja meriti kreditno kakovost osnovnega portfelja.

⁽¹⁾ UL L 347, 28.12.2017, str. 35.

- (4) Ker glede na raznolikost vrst osnovnih portfeljev in struktur pri bilančnem listinjenju ni mogoče določiti enotnega umerjanja, ki bi se uporabljalo za vse posle, je treba določiti merila za določanje ravni sprožilcev, povezanih z uspešnostjo, iz člena 26c(5), tretji pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402. Da ne bi bilo znatnega tveganja, da bi se tranše, ki zagotavljajo kreditno izboljšavo, odplačale v taki meri, da ne bi bilo zadostnega zavarovanja za pokritje znatnih izgub, ki nastanejo ob koncu posla, bi bilo treba ta merila določiti preudarno. Zato bi morale stranke v listinjenju preskusiti učinkovitost sprožilcev, usmerjenih v preteklost, v scenariju porazdelitve izgub proti koncu obdobja, pri čemer bi morale upoštevati pričakovane izgube v vsem času do zapadlosti posla na datum zaključka posla.
- (5) Da ne bi posegali v obstoječe pogodbe, sklenjene pred določitvijo obveznih sprožilcev, povezanih z uspešnostjo, in meril za njihovo umerjanje, je treba zagotoviti prehodno ureditev za neporavnana bilančna listinjenja STS.
- (6) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki ga je Komisiji predložil Evropski bančni organ.
- (7) Evropski bančni organ je opravil odprta javna posvetovanja o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, analiziral morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelevitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „najbolj nadrejena zavarovana tranša“ v listinjenju pomeni najmanj podrejeno tranšo v smislu porazdelitve izgub, za katero obstaja po pogodbi o kreditnem zavarovanju ustrezno kreditno zavarovanje;
- (2) „skupina kreditnega tveganja“ pomeni segment osnovnega portfelja, v katerega so razvrščene izpostavljenosti iz tega portfelja v skladu s členom 4(5) in ki vključuje stopnjo kreditnega tveganja, merjeno na podlagi meril, povezanih s kreditnim tveganjem, pri čemer vsak izmed medsebojno izključujočih segmentov vključuje kreditno tveganje, ki je večje ali manjše od tveganja drugega segmenta;
- (3) „scenarij porazdelitve izgub proti koncu obdobja“ pomeni scenarij, v katerem dve tretjini absolutnega zneska izgub na datum zaključka posla, za katere se pričakuje, da bodo nastale v vsem času do zapadlosti posla, nastaneta v zadnji tretjini njegove pričakovane zapadlosti.

Člen 2

Določitev neporavnane zneska osnovnega portfelja za sprožilca, usmerjena v preteklost, iz člena 26c(5), tretji pododstavek, točka (a), Uredbe (EU) 2017/2402

1. Razen v primerih iz odstavkov 2 in 3 je za namene uporabe sprožilcev, usmerjenih v preteklost, iz člena 26c(5), tretji pododstavek, točka (a), Uredbe (EU) 2017/2402 neporavnani znesek osnovnega portfelja neporavnani znesek na datum zaključka posla.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Kadar listinjenje vključuje obdobje dopolnitve, je neporavnani znesek osnovnega portfelja nižji od naslednjih zneskov:

- (a) neporavnani znesek na datum zaključka posla;
- (b) neporavnani znesek ob koncu obdobja dopolnitve.

3. Kadar listinjenje vključuje vnaprej določeno obdobje, v katerem se oblikuje portfelj listinjenih izpostavljenosti in ki se začne na datum zaključka posla, in kadar se pogodba o kreditnem zavarovanju uporablja od datuma zaključka posla, je neporavnani znesek osnovnega portfelja naslednji:

- (a) v vnaprej določenem obdobju oblikovanja portfelja je neporavnani znesek najvišji znesek listinjenih izpostavljenosti, ki je dovoljen v pogodbi o kreditnem zavarovanju ob koncu navedenega vnaprej določenega obdobja;
- (b) po koncu vnaprej določenega obdobja oblikovanja portfelja je neporavnani znesek neporavnani znesek ob koncu navedenega vnaprej določenega obdobja.

4. Za namene odstavkov 1 do 3 stranke pogodbe o kreditnem zavarovanju izračunajo povečanje kumulativnega zneska neplačanih izpostavljenosti ali povečanje kumulativnih izgub od datuma zaključka posla.

Člen 3

Določitev uporabe dodatnega sprožilca, usmerjenega v preteklost, iz člena 26c(5), tretji pododstavek, točka (b) Uredbe (EU) 2017/2402

1. Stranke pogodbe o kreditnem zavarovanju določijo prag za odstotek znižanja točke izločitve najbolj nadrejene zavarovane tranše, izračunane v skladu s členom 256(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ^(*), glede na njeno raven na datum zaključka posla ali, kadar listinjenje vključuje vnaprej določeno obdobje, v katerem se oblikuje portfelj listinjenih izpostavljenosti, glede na njeno raven ob koncu tega vnaprej določenega obdobja oblikovanja portfelja.

2. Dodatni sprožilec, usmerjen v preteklost, iz člena 26c(5), tretji pododstavek, točka (b), Uredbe (EU) 2017/2402 nastopi kadar koli po datumu zaključka posla, kadar znižanje točke izločitve preseže prag, določen v skladu z odstavkom 1 tega člena.

Člen 4

Določitev uporabe sprožilca, usmerjenega v prihodnost, iz člena 26c(5), tretji pododstavek, točka (c) Uredbe (EU) 2017/2402

1. Sprožilec, usmerjen v prihodnost, se določi v skladu z odstavkom 2 ali odstavkom 4 tega člena, odvisno od dejanskega števila izpostavljenosti v skupini (v nadaljnjem besedilu: N), izračunanega v skladu s členom 259(4) Uredbe (EU) št. 575/2013, na datum zaključka posla.

2. Če je N manj kot 100, stranke pogodbe o kreditnem zavarovanju določijo prag za število največjih listinjenih izpostavljenosti do posameznih dolžnikov, ki se izračuna v skladu z odstavkom 3.

^(*) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

Sprožilec, usmerjen v prihodnost, nastopi, kadar število največjih listinjenih izpostavljenosti do posameznih dolžnikov, izračunano v skladu z odstavkom 3, kadar koli pade pod prag, določen v skladu s prvim pododstavkom.

3. Za določitev števila največjih listinjenih izpostavljenosti do posameznih dolžnikov iz odstavka 2 stranke v listinjenju sprejmejo naslednje ukrepe v naslednjem vrstnem redu:

- (a) konsolidirajo več izpostavljenosti do istega dolžnika in jih obravnavajo kot eno samo izpostavljenost;
- (b) konsolidirane izpostavljenosti do posameznih dolžnikov razvrstijo glede na njihov neporavnani znesek v padajočem vrstnem redu;
- (c) dodajo neporavnane zneske konsolidiranih izpostavljenosti do posameznih dolžnikov v padajočem vrstnem redu, pri čemer začnejo z največjo izpostavljenostjo;
- (d) dodajanje iz točke (c) se ustavi, preden bi dodajanje naslednje izpostavljenosti privedlo do tega, da bi bil skupni znesek višji od vsote neporavnanih zneskov najbolj nadrejene zavarovane tranše in tranš, ki so ji podrejene.

4. Če je N enak ali večji od 100, stranke pogodbe o kreditnem zavarovanju določijo prag za povečanje med razmerjem neporavnane zneska skupin višjega kreditnega tveganja, kot je določen v skladu z odstavkom 8, deljenega s skupnim neporavnanim zneskom vseh listinjenih izpostavljenosti (v nadaljnjem besedilu: razmerje skupin višjega kreditnega tveganja) in ustreznim razmerjem na datum zaključka posla.

Sprožilec, usmerjen v prihodnost, nastopi, kadar koli pride do prekoračitve praga, določenega v skladu s prvim pododstavkom.

5. Stranke pogodbe o kreditnem zavarovanju v dokumentaciji posla jasno določijo merila za razvrščanje izpostavljenosti v skupine kreditnega tveganja.

Za namene prvega pododstavka stranke pogodbe o kreditnem zavarovanju v pogodbi o kreditnem zavarovanju določijo razlikovanje med posameznimi skupinami kreditnega tveganja na podlagi naslednjega:

- (a) bonitetnih razredov iz člena 170(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar originator uporablja pristop IRB v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 3, navedene uredbe za določitev kapitalskih zahtev za kreditno tveganje za listinjene izpostavljenosti do podjetij, razen izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev iz točke (b), institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank;
- (b) bonitetnih razredov iz člena 170(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar originator uporablja pristop IRB v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 3, navedene uredbe za določitev kapitalskih zahtev za kreditno tveganje za listinjene izpostavljenosti, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, za katere se uporabljajo metode iz člena 153(5) navedene uredbe;
- (c) bonitetnih razredov ali skupin iz člena 170(3), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar originator uporablja pristop IRB v skladu z delom 3, naslov II, poglavje 3, navedene uredbe za določitev kapitalskih zahtev za kreditno tveganje za listinjene izpostavljenosti, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti na drobno;
- (d) v vseh drugih primerih v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, ki ga originator uporablja v svojih računovodskih izkazih.

6. Stranke pogodbe o kreditnem zavarovanju iz skupin kreditnega tveganja, določenih v skladu z odstavkom 5, razvrstijo naslednje izpostavljenosti v skupine višjega kreditnega tveganja:

- (a) vse neplačane izpostavljenosti iz člena 178(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) vse izpostavljenosti do dolžnika s slabo kreditno kakovostjo;
- (c) vse druge izpostavljenosti, ki vključujejo višje kreditno tveganje v skladu s pogodbo o kreditnem zavarovanju, razen izpostavljenosti iz točk (a) in (b).

Stranke pogodbe o kreditnem zavarovanju iz razvrščanja iz prvega pododstavka izključijo vse izpostavljenosti, ki so bile predmet kreditnega dogodka na podlagi pogodbe o kreditnem zavarovanju in za katere je bilo izvedeno vmesno ali končno plačilo kreditnega zavarovanja, s katerim se je zmanjšal skupni znesek zavarovane tranše in drugih tranš, ki so ji podrejene.

7. Kadar listinjene izpostavljenosti vključujejo več kot eno skupino izpostavljenosti iz odstavka 5, točke (a) do (d), stranke pogodbe o kreditnem zavarovanju za vsako od teh skupin, določenih v skladu z odstavkom 5, razvrstijo izpostavljenosti v skupine višjega kreditnega tveganja.

8. Za namene odstavka 4 je neporavnani znesek skupin višjega kreditnega tveganja vsota neporavnanih zneskov vseh listinjenih izpostavljenosti, razvrščenih v skupine v skladu z odstavkoma 6 in 7.

Člen 5

Merila za določitev ravni sprožilcev iz člena 26c(5), tretji pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402

Stranke pogodbe o kreditnem zavarovanju določijo pragove za sprožilce, povezane z uspešnostjo, iz člena 26c(5), tretji pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402 na ravni, ki zagotavlja, da so izpolnjena vsa naslednja merila:

- (a) sprožilci se aktivirajo, preden se tranše, ki zagotavljajo kreditno zavarovanje, odplačajo v taki meri, da te tranše ne morejo pokriti znatnih izgub, ki nastanejo v zadnjem delu zapadlosti posla;
- (b) v zvezi s sprožilci, usmerjenimi v preteklost, je bila učinkovitost teh sprožilcev preskušena v scenariju porazdelitve izgub proti koncu obdobja;
- (c) kadar originator za določitev kapitalskih zahtev za svojo izpostavljenost do listinjenja uporabi del 3, naslov II, poglavje 5, Uredbe (EU) št. 575/2013, so izračun pričakovanih izgub v celotnem obdobju trajanja in predpostavke, ki jih je treba sprejeti v okviru scenarija porazdelitve izgub proti koncu obdobja, skladni s tistimi, ki se uporabljajo za oceno pomembnega in sorazmernega prenosa tveganja v skladu s členom 245 navedene uredbe.

Člen 6

Neporavnana bilančna listinjenja STS z nezaporednim vrstnim redom plačil

Za bilančna listinjenja STS z nezaporednim vrstnim redom plačil in sprožilci, povezanimi z uspešnostjo, v skladu s členom 26c(5), tretji pododstavek, Uredbe (EU) 2017/2402 ter o katerih je bil Evropski organ za vrednostne papirje in trge v skladu s členom 27(1) navedene uredbe uradno obveščen pred 11. aprila 2024, lahko originatorji in SSPE brez izpolnjevanja zahtev iz členov 1 do 5 te uredbe še naprej uporabljajo oznako „STS“ ali „enostavno, pregledno in standardizirano“ ali oznako, ki se neposredno ali posredno nanaša na te izraze, če so navedena listinjenja skladna s členom 18 navedene uredbe.

*Člen 7***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. decembra 2023

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN